

NOWY DZIENNIK

Adres red. i z. telefon: Kraków, Orzeszkowej 7.
 Biuro P. W. O. w Warszawie Nr. 141.128
 Krakowie 400.630.
 Wszystkie korespondencje należy przysyłać do Administracji.
 Komunikaty i informacje dla Redakcji nie będą uwzględnione.
 Redakcja nie odpowiada za treści ogłoszeń. Za inseraty Redakcja nie odpowiada.
 Redaktor naczelny przyjmuje od 12 do 1 w południe.

Cena Kuru

15
 groszy

Siemena: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 3.40, kwrt. Zł. 10.20
 w Krakowie z odnośnieniem do domu : : 3.60 : : 10.50
 Na prowincji: z przesyłką pocztową : : 4.20 : : 12.00
 Zagranicą: z przesyłką pocztową : : 7.00 : : 21.00
 Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0.10, wiersz. millimetr.
 1-szp. Zł. 0.15, nadesłane Zł. 0.40, wiersz millimetr. 1-szp. w tabelce
 Zł. 0.60, wiersz millimetr. 1-szp. na 1-szej stronie Zł. 0.75, graficzne
 Zł. 8.—, inseraty za niejszycie o 50%, zagraniczne o 100% droższe.

Stołypinowski zamach

Kraków, 4 października
 (is) Powrót min. Skrzyńskiego do kraju zamyka chwilowo z rezultatem dla Polski korzystnym ożywiony okres działalności naszej na terenie międzynarodowym. Jako symptom dodatni tego faktu uważać należy, że nawet stronactwa prawicowe i ich prasa znajdują choć nie bez zastrzeżeń, słowa uznania dla obecnego ministra spraw zagranicznych, jakkolwiek do niedawna był on dla sfer tych czerną chustą.

Punkt ciężkości naszego życia politycznego przesuwają się znowu do dziedziny polityki wewnętrznej, a Sejm podczas zbliżającej się sesji będzie miał przed sobą ogrom zadań. Na samo czoło wysuwają się następujące sprawy: preliminarz budżetowy, pacyfikacja kresów, zatamowanie rosnącej coraz szybciej drożyzny, korektury ustawodawstwa podatkowego i sprawa mniejszości.

Marszałek Sejmu podał na ostatnim posiedzeniu konwentu seniorów jako program przyszłej sesji: preliminarz budżetowy, reformę rolną, ustawy wojskowe i ustawy samorządowe. Trzy sprawy ostatnie należą bezsprzecznie do pięknych problemów państwowych, nie mniej jednak zadziwić musi wszystkich, że p. Marszałek, który z pewnością nie przemawiał bez porozumienia się z rządem, pomógł tak bezwzględnie nagłać sprawy jak pacyfikację kresów, drożyznę, ustawodawstwo podatkowe i sprawę mniejszości. Wyreczył go wprowadzić poseł Głabiński, zaznaczając, że Sejm może oczywiście rozpatrywać także sprawy, których nie poruszył p. Marszałek, ale to oświadczenie ma charakter nieoficyjalny i taktyczny, a ponadto trudno przypuścić, po doświadczeniach ostatniej sesji, by na porządek dzienny przedostały się sprawy, wbrew woli p. min. Grabskiego.

Intencje rządu idą może w tym kierunku by nie dać sposobności posłom ukraińskim i białoruskim do wygłaszania niepożądanych przemówień na plenum Sejmu w związku z obecną nader zaostrożoną sytuacją na kresach, w której trudno nie dopatrzeć się także podkładu politycznego i dlatego rząd zamierza sprawę tę załatwić w ramach już obowiązujących ustaw. Intencja ta, o ile istnieje, jest o tyle błędna, ile że dyskusja generalna nad preliminarzem budżetowym jest od dawna sposobnością do poruszania wszystkich problemów politycznych i wygłaszania zasadniczych postulatów stronictw.

Pominięcie jednak sprawy drożyzny i ustaw podatkowych będzie przez całą ludność państwa przyjęta z wielkim, i powiedzmy odrzuć uzasadnionym niezadowoleniem, by użyć słowa oględnego. Indeksy drożyzniane ostatnich miesięcy, a w szczególności indeksy, ogłoszone wczoraj mówią za siebie. Uginanie się ludności miejskiej pod ciężarem horrendalnych podatków przy ciąglem jeszcze faworyzowaniu ludności wiejskiej, a w związku z niem całą sytuacja gospodarcza tak w produkcji jak i handlu powinny narazie p. min. Grabskiemu otworzyć oczy, że tak dalej być nie może, jeśli sanacja skarbu, której założeniem musi być dobrobyt ludności, niema ulec zwichnięciu po tylu mozolnych wysiłkach.

P. min. Grabski ciągle jeszcze traktuje pojęcie państwa abstrakcyjnie, w oderwaniu od obywatela. Państwo to dla niego — skarb państwa. A obywatele — to masa podatników. Horizont p. Grabskiego wyczerpuje się niemal w tych dwóch pojęciach i to jest głównym błędem jego rządów. Wszyscy obywatele rozumieją, że muszą ponosić ofiary, by państwo było silne, p. Grabski nie chce jednak rozumieć, że obywatele muszą być silni, by państwo mogło być silne, trwale silne. To też polityka podatkowa p. Grabskiego idzie w znacznej mierze po linii niszczenia gospodarstw prywatnych ludności miejskiej. Nie przypuszczamy, by taką była jego intencja, nie mniej jednak taki jest efekt. A efektu tego p. min. Grabski widać nie chce. Jeśli zaś p. min. Grabski by się miał pocieszać, że polityka jego niszczy z natury rzeczy przedewszystkiem „tylko” ludność żydowską, jako prawie wyłącznie miejską to i w tym względzie postępuje jak straż pożarna, która przy pożarze gasić nie chciała, wśród zwartego kompleksu domów, bo pali się dom żydowski. P. Grabski łatwo mógł by się przekonać, że pożar w takim wypadku nie lokalizuje się i ogarnie także domostwa „rodzinne”.

Ze zaś p. Grabski zmierza ku ruinie ludności żydowskiej o tem świadczy poza praktyką mi podatkowami fakt najświeższej daty, a jest nim — projekt ustawy rzemieślniczej, złożony w ministerstwie handlu i przemysłu przez Centralne Towarzystwo Rzemieślnicze. Zwykle dobrze w takich sprawach poinformowana „Gazeta Warszawska” pisze o projekcie tym dosłownie: „Jak nas informują, poglądy ministerstwa (1) zostały uzgodnione (1) po całym szeregu narad z życzeniami sfer rzemieślniczych”.

P. Grabski jest w błędzie, jeśli przypuszcza, że społeczeństwo żydowskie nie będzie się bronić wszelkimi środkami przeciw temu stołypinowskiemu zamachowi na byt dziesiątek tysięcy rodzin żydowskich. P. Grabski wstawi społeczeństwo żydowskie, gdyby projekt ten

Zgromadzenie Protestujące Kupców

odbędzie się w niedzielę 5 października br. o godz. 3 popoł. w sali Krak. Stow. Kupców, ul. Grodzka 43 z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Ostatnie wymiary podatku obrotowego za I półrocze 1924;
- 2) Uchwalenie protestu.

Na zgromadzenie to zaprasza Kupców

Wydział Krak. Stow. Kupców.

zaakceptował, w sytuacji obrony koniecznej. Koło żydowskie, które dało tyle dowodów zrozumienia interesów państwa, zrozumieć również, że chodzi teraz o nagą byt tysięcy rodzin żydowskich. Jeśli projekt ustawy rzemieślniczej ma być rządową interpretacją oświadczenia p. Thugutta, że rząd po feryach przystąpi do uregulowania sprawy mniejszości żydowskiej, to Koło żydowskie należycie te interpretację oceni, a za niem stanie całe społeczeństwo żydowskie, które mimo wszystko nie jest quantite negligible.

Duch Stołypina, który chciał w carskiej Rosji „unarodowić” handel, banki, rzemiosło zaczyna znowu straszyc w — Polsce.

W chwili, gdy konsolidacja stosunków gospodarczych w państwie sprzeczna z wszelkimi obywateli w szczerzej dążności do położenia podwalin pod silną Polskę, w tej chwili rząd, za który odpowiedzialny jest p. Grabski, „uzgodnił” swe stanowisko z projektem, który jest nie tylko antykonstytucyjny i niesłychanie wyzywający wobec ludności żydowskiej, ale ponadto — bezdennie — opaczny ze stanowiska państwowego. Fatalna luka w myśleniu gospodarczo-państwowym p. min. Grabskiego, przebijająca w tyłu dziedzinach, objawia się teraz klasycznie.

Ala — powtarzamy: sprawa ta nie jest dla nas kwestią krytyki teoretycznych zapatrywań p. Grabskiego, ale sprawą naszego równoprawienia w państwie i codziennego bytu i chleba tysięcy rodzin żydowskich. O tem niech wie i p. minister Grabski.

Nie chcemy wierzyć, by p. min. Grabski śnił o sławie Stołypina-polskiego.

Nowy napad bandy na kresach wschodnich

F. Warszawa. (Telefonom). Z kresów wschodnich nadeszła wczoraj wiadomość o nowym napadzie bandyckim. W nocy z 2-go na 3-go banda złożona z 30 ludzi napadła na majątek Szangrodek w województwie poleskiem. Po zbrojnej utarcz-

ce z policją bandyci umknęli w lasy. Zarządzony został natychmiastowy pościg oddziałów wojskowych i policji za bandytami, ażeby im uniemożliwić przedostanie się na drugi brzeg Prypeci. Blizszych szczegółów z pościgu na razie brak.

Delegacja Białorusinów u prem. Grabskiego.

F. Warszawa. (Telefonom). Wczorajsze dzienniki doniosły, że u prem. Grabskiego była delegacja Białorusinów, która zapewniła, że Białorusini odnoszą się lojalnie do rządu p. Grabskiego i do magają się tylko zadośćuczynienia językowego i szkolnego.

Odnosnie do wiadomości tej komunikuje klub białoruski, że wprowadzie była delegacja białoruska u prem. Grabskiego z ks. pos. Stankiewiczem na czele, prezesem białoruskiej Rady szkolnej, ale wyłącznie w sprawach szkolnictwa białoruskiego. Pozatem członkowie delegacji żadnych innych rozmów nie odbywali, gdyż Białorusini nie mają

zamiaru zmieniać swego negatywnego stosunku do obecnego rządu.

Traktat handlowy z Niemcami i Rosją.

F. Warszawa. (Telefonom). 10 bm. odbędzie się w Warszawie konferencja międzyministracyjna, która się zajmie sprawą traktatu handlowego polsko-czeskiego i polsko-niemieckiego.

Obiegają również pogłoski dotąd niestwierdzone, jakoby na zaproszenie min. Skrzyńskiego miał przybyć do Warszawy komisarz dla spraw zagr. w Rosji p. Cziczerin dla pertraktacji celem ustalenia punktów umowy handlowej z sowiezami.

Stanowisko Z. L. N. wobec rządu p. Grabskiego

F. Warszawa, (Telefonem). W dniu wczorajszym złożyły się obrady ZLN. Powzięto rezolucje polityczne, zwracające się przeciw min. spraw zagranicznych Skrzyńskiemu, protestujące, iż delegacja polska na posiedzeniu Zgromadzenia Ligi narodów nie odparła należycie próby zakwestjonowania praw Polski do G. Śląska, dalsza rezolucja zwraca się przeciw zapowiedzi w Lidze narodów dotyczącej utworzenia uniwersytetu ukraińskiego. W sprawie kresów wschodnich stwierdza dalsza rezolucja, że obecny stan rzeczy jest wynikiem bezczynności rządu i agitacji zbrodniczych żywiołów. W celu uporządkowania istniejącego stanu rzeczy potrzebna jest energia ze strony rządu, a nawet czasowe wprowadzenie stanu wyjątkowego w tym obszarze. ZLN domaga się od rządu, aby polityka administracyjna i szkolna na kresach wschodnich była konsekwentna i zgołna z ustawa uchwaloną przez sejm.

Dalsze rezolucje odnoszą się do spraw gospodarczych, przyczem klub domaga się, aby przy wyznaczaniu podatku majątkowego, obrotowego i dochodowego trzymano się ściśle zasad prawnych i zabroniono odpowiednim urzędom kierować się dowolnymi względami.

Ostatni punkt rezolucyj konkluduje, że wobec ponownego stwierdzenia bezprogramowej działalności rządu zarówno w polityce zagranicznej, jak i wewnętrznej, klub ponawia swą uchwałę z 21 lipca br., że za działalność obecnego rządu nie bierze odpowiedzialności.

F. Warszawa, (Telefonem). Jeden z wybitnych działaczy narodowo demokratycznych zapytany przez dziennikarza warszawskiego, jakie stanowi sko zajmie ZLN. w sejmie wobec min. Skrzyńskiego, odpowiedział: Jeżeli go będziemy mogli obalić, to go obalimy, a jeśli nie, to nie.

Rezolucje „Piasta” przed nową sesją Sejmu

F. Warszawa, (Telefonem). Wczoraj zakończyły obrady Piastowców. Uchwalone rezolucje noszą na sobie piętno typowych rezolucyj p. Witosza — raczej rebusami i szaradami, aniżeli rezolucjami.

Większość rezolucyj zajmuje się sprawą kresów wschodnich, domaga się rządów silnej ręki i zaprowadzenia wszelkimi rozporządzalnymi środkami porządku na kresach.

Również rezolucje polityczne Piasta domagają się silnej ręki w administracji, a w sprawie stosunku do mniejszości przeciwstawiają się projektem niektórych stronnictw polskich, które domagają się samorządu terytoryalnego dla mniejszości narodowych.

Dalsze rezolucje polityczne są mocno obosieczne, pierwsza z nich stwierdza brak energii i konsekwencji w postanowieniach rządu, pozbawionego oparcia o stałą większość w sejmie. Z drugiej strony brak konsolidacji wśród stronnictw jest

jedną z głównych przyczyn obecnej trudnej sytuacji w polityce wewnętrznej państwa. — Druga rezolucja bierze w obronę rząd p. Grabskiego przed pewnymi stronnictwami lewicy (Wyzwoleniem) stwierdzając, że w obecnej sytuacji zadanie obalenia rządu i rozwiązania sejmu narazić może państwo na ciężkie szkody i wywołać zamieszanie.

W ostatniej rezolucji objawiają Piastowcy zamiar wskrzeszenia koncepcji Chjeno-Piasta, stwierdzając, że tylko oparcie rządu na stronnictwach stojących na straży interesów państwowych zdoła wyprowadzić państwo z chaosu i umożliwi przeprowadzenie reform twórczych.

Odnosnie do przeprowadzenia zmian w konstytucji i ordynacji wyborczej rezolucja wypowiada nadzieje, że nowy sejm wybrany na zasadzie nowej ordynacji wyborczej da silną większość, na podstawie której nowy gabinet potrafi ująć silnie rządu w swe ręce.

Wybory członków niestałych do Rady Ligi narodów.

Genewa, PAT. Wczoraj popołudniu przed zamknięciem sesji Zgromadzenia Ligi odbyły się wybory członków niestałych Rady Ligi na rok 1925. Wobec przewidywanych w roku przyszłym zasadniczych zmian konstytucji Rady Ligi na Zgromadzeniu zapadło porozumienie, ab do tego czasu pozostawić status quo przedłużając mandat wszystkich obecnych członków Rady Ligi na jeden rok. W rezultacie tego porozumienia wybory wczorajsze były tylko formalnością i nie zmieniły istniejącego stanu rzeczy.

Przemówienie min. Skrzyńskiego przy zamknięciu obrad.

Genewa, 3. 10 PAT. Na wczorajszym końcowym posiedzeniu zgromadzenia Ligi narodów minister Skrzyński oświadczył między innymi: Znaleźliśmy się wobec protokołu, mającego na celu pokojowe rozstrzygnięcie sporów międzynarodowych. W imieniu delegacji polskiej chciałbym przede wszystkim wspomnieć pierwsze dni debat kiedy szefowie rządów dwóch mocarstw podali sobie ręce aby razem uczynić pierwsze kroki na drodze, po której poszliśmy za nimi z całym zaufaniem. Delegacja polska wynosi najtrwalsze wspomnienia z prac, w trakcie których poznała tyle pięknych umysłów wybitnych zdolności i talentów. Pragnę wspomnieć tutaj wielkiego człowieka, który rzucił podwalinę dla wszystkich naszych prac, którego szlachetny umysł przejawia się z każdego zdania protokołu będącego zresztą tylko rozwinięciem i rozszerzeniem paktu Ligi.

W imieniu mego rządu składam deklarację następującą: Leżącą przed nami protokoł jest dokumentem wielkiej wagi, tworzącym podstawę pokoju, opartego na bezpieczeństwie sprawiedliwości, traktatach i integralności terytoryalnej państw stwarzających instytucję arbitrażu obowiązkowego. Protokoł ten potępią jako zbrodnię międzyna-

rodową wszelką wojnę zaczepną. Jesteśmy szczęśliwi mogąc wziąć udział razem z wami Panowie w budowie tego wspaniałego pomnika, wznoszącego się w wyższe sfery cywilizacji i godności ludzkiej i oświadczam, że podpisuję protokoł w imieniu Rządu Polskiego.

Briand o pracach Zgromadzenia Ligi.

Berlin, PAT. „Vorwaerts” zamieszcza wywiad swego korespondenta genewskiego z przywódcą francuskiej delegacji do Ligi narodów Briandem, który oświadczył m. in.: Piąta sesja zgromadzenia Ligi odegrała dużą rolę. — Osiągnięto praktyczne wyniki w sprawach dotyczących rozbrojenia i bezpieczeństwa mającego tak wielkie znaczenie dla pokoju świata. Briand spodziewa się, że parlament francuski przyjmie protokoł podpisany przez rząd francuski. Rząd niemiecki — mówił Briand — wyraził w ostatnich czasach zasadniczą gotowość przystąpienia do Ligi, co w kolach Ligi było przyjęte jako pomyślna, oznaka nowego kursu polityki niemieckiej, polityki pojednania i gotowości współpracy. Zarówno rząd jak i naród francuski pragną szczerego i uczciwego porozumienia z Niemcami oraz podjęcia z nimi stosunków, opartych na rozumniejszej praktycznej podstawie.

Demonstracje antysemickie w Budapeszcie.

Budapeszt, 3. 10 PAT. Dziś przed południem w instytucie fizyologicznym tutejszego uniwersytetu przyszło do demonstracji antysemickich, podczas których pobito wielu studentów żydowskich.

— Według doniesień z Londynu, ukończono obecnie zamknięcie pierwszej połowy angielskiego rocznego budżetu finansowego, wykazuje deficyt 12 milionów funtów.

Konferencja Tarbutu.

F. Warszawa, (Telefonem). W uzupełnieniu wiadomości o otwarciu konferencji Tarbutu należy dodać, że na konferencji reprezentuje 145 delegatów blisko 80 miast.

Wczoraj jako w drugim dniu obrad wysłuchano szereg referatów. Sprawozdanie z działalności krajowej organizacji Tarbutu złożył sekretarz generalny p. Kramson, sprawozdanie kasowe p. Klumel.

Po referacie wywiązała się długa dyskusja. Dalszy ciąg obrad odbędzie się w sobotę wieczór, zakończenie konferencji w poniedziałek.

Ukraińcy wobec planu założenia uniwersytetu w Stanisławowie.

F. Warszawa, (Telefonem). Komitet polityczny Rady mnstrów obradował onegdaj nad kreowaniem uniwersytetu ukraińskiego w Stanisławowie. Posłowie ukraińscy zapytani o stanowisko co do tego projektu odpowiedzieli co następuje: O ile utworzenie uniwersytetu ukraińskiego w Krakowie było paradoksalne, to Stanisławów, jako siedziba jego jest półśrodkiem, który nie zadowolił Ukraińców. Jeśli rząd dąży do naprawy stosunków polsko ukraińskich, to przedewszystkiem musi wziąć celem założenia uniwersytetu ukraińskiego w rachubę Lwów, jako centrum ukraińskiego życia kulturalnego.

Wzrost kosztów utrzymania w Warszawie we wrześniu.

F. Warszawa, (Telefonem). Komisja dla badania zmian kosztów utrzymania na posiedzeniu w dniu 2 października 1924 roku ustaliła, że koszty utrzymania w miesiącu wrześniu w porównaniu z miesiącem sierpniem 1924 r. wzrosły o 409 proc.

Przed upadkiem Mekki.

Kair, 3. 10 PAT. Reuter. Wiadomości, jakie dziś otrzymano z Mekki są nader sprzeczne. Potwierdza się jedynie to, że kto tylko mógł, ten zbiegł do Djedach. W Mecce pozostał jedynie król Hussein ze swoją świtą, pozatem kalecy.

Londyn, 3. 10 PAT. Reuter donosi: Król Hussein zwrócił się powtórnie z apelem do rządu brytyjskiego prosząc o pomoc. W chwili niebezpieczeństwa wielkiego jakie zagraża Mecce.

Znowu porażka hiszpańska w Marokku.

Madryt, 3. 10 PAT. Według oficjalnych doniesień, nieprzyjaciel usiłował wczoraj przerwać komunikację między Tetuanem a Szaszuanem, po zwyciężonych walkach został jednak odparty, pozostawiając na polu bitwy 123 poległych oraz liczną zdobycz. Droga prowadząca z Tetuanu do Szaszuanu jest zupełnie wolna.

Berlin, 3. 10 PAT. Daily Express donosi: Oddział hiszpański pomiędzy Latacho i Szaszuanem został przez Kabyłów doszczętnie zniszczony.

Kapelusze filcowe

w najnowszych fasonach zagranicznych poleca
Fabryka kapeluszy
M. S. Banaszek,
 Kraków, Krakowska L. 6
 Hurtownie i detalicznie.

Ważne dla przedsiębiorstw!
BIURO BUCHALTERYJNO-REWIZYJNE
 (zorganizowane na wzór zagraniczny)
 1150 **S. SANDHAUSA**
 zaprz. rzeczoznawcy sądow. i rewidenta dla Spółdzielni z ramienia Rady Spółdzielczej Min. Skarbu
 obecni: **Kraków, ul. Poselska 22 (Hotel Narodowy)**
 Telefon Nr. 3022.
 Adres listowy: **Kraków, I, Skrytka pocztowa 101.**
 Sporządza bilanse i zamknięcia ksiąg, przeprowadza stałą lub czasową kontrolę księgowości. Założenie ksiąg handlowych i obrotowych oraz prowadzenie ich. Reorganizacja oraz regulowania zaniedbanej buchalterii. Wykonuje czynności tak w miejscu jak i na prowincji.

POSEL DR. EMIL SOMMERSTEIN.

Rozporządzenie o odsetkach ustawowych

Krytyczne oświetlenie pod względem prawnym i gospodarczym.

I.

Warszawa, 2 października.

Na zasadzie art. 1, p. b. 5 i art. 2, ustawy z dnia 31 lipca 1924 o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1924 wydaną zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 o wysokości odsetek prawnych, ogłoszone w Nr. 79 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej pod pozycją 769 i obowiązuje ono z dniem ogłoszenia tj. z dniem 9 września 1924. (Rozporządzenie to o objętości 26 wierszy jest klasycznym przykładem, jak się nie powinno redagować ustawy i w całej pełni usprawiedliwiona jest ocena umieszczona przez Dra Józefa Skąpskiego w czasopiśmie „Głos Narodu“ (Nr. 216 z 22 września 1924).

Warto ją przytoczyć dosłownie. Brzmi ona jak następuje: „Nawet w polskim ustawodawstwie trudno znaleźć przykład tyłu i tak doniosłych wątpliwości, ujętych w parę zaledwie artykułów tektury“.

Przypomnieć wypada, że w czasie dyskusji sejmowej nad przedłożonym przez Rząd projektem ustawy o tak zwanych „pełnomocnictwach“, na której gruncie się omawiało rozporządzenie o odsetkach, które miało być krytyki, wykazujące na chaos ustawodawczy wywołany powodzią rozporządzeń, wydanych w pierwszym półroczu 1924 na zasadzie pierwszej ustawy o pełnomocnictwach.

Wskazywano wówczas na dużą, nadmierną ilość rozporządzeń, które realne życie nie mogło dostrzec kroku; podnoszono całą moc niejasności, które w miejsce regulacji prowadziły do tem większego zagmatwania stosunków, w końcu wykazywano sprzeczności, zachodzące między poszczególnymi rozporządzeniami oraz nieważność niektórych, jako wydanych poza granicami ustawy o pełnomocnictwach.

Wynikiem tej dyskusji sejmowej była zaproponowana przez posła Prostiga imieniem Koła Żydowskiego a jednomyślnie przez cały Sejm przyjęta rezolucja, w której Sejm wezwał Rząd, by przy wydawaniu nowych rozporządzeń na zasadzie drugiej ustawy o pełnomocnictwach wystrzegał się wykonywania szczegółowo błędów i niejasności, trzymał się zasad ogólnie przyjętych techniki ustawodawczej a w szczególności trzymał się ściśle granic ustawy o pełnomocnictwach.

Ze jednak ta rezolucja podzieliła los wielu innych rezolucji sejmowych, że ją Rząd w zupełności zignorował a co ważniejsze zignorował należne zasady ustawodawstwa i tem samem wyrządziło poważną szkodę, dowodzi rozporządz.

wysokości odsetek prawnych. Przy szczegółowym omawianiu tego rozporządzenia należy podkreślić, że odnosi się ono wyłącznie do stosunków prywatno-prawnych i normuje wysokość odsetek ustawowych tzn. normuje ono wysokość odsetek w tych wszystkich wypadkach, w których należą się stronie odsetki w myśl przepisu ustawy, a nie zostały oznaczone umową stron.

Nie ulega najmniejszej kwestyi, że wysokość odsetek prawnych, anormowana jeszcze w przedwojennych ustawach dzielnicowych nie odpowiadała ogólnym obecnym stosunkom gospodarczym i była bodźcem i zachętą dla wielu niesumjennych dłużników w kierunku niedopełniania w terminie zobowiązań.

I z tego punktu widzenia słusznie Rząd w § 1-ym normuje wysokość odsetek prawnych ale należy to odrazu powiedzieć, że przeholował, ustalając je na 24 proc. od sta rocznie.

Gospodarcza nieracjonalność tego ustalenia wynika jaskrawo z zestawienia tego faktu, że wysokość odsetek prawnych znajduje się na poziomie maksymalnej granicy dopuszczalnych odsetek umownych.

Wszak wobec tego ustalenia wysokości odsetek prawnych okazuje się wogóle zbędną wszelką umową o wysokość odsetek a w ciekawej sytuacji znajdują się ci wierzyciele, którzy zawierając umowę o wysokość odsetek nie osiągli maksymalnej granicy, jak to w szczególności często zachodzi przy wierzytelnościach w obcej walucie.

Nie może tu być miarodajnym argument, cytowany przez p. Szalensteina w „Kuryerze Polskim“ (Nr. 251 z 14 września br.), że w praktyce ustawowo maksymalna granica odsetek umownych nigdy nie jest przestrzegana i że w obrocie pojawiają się odsetki o wiele wyższe, gdyż czyn ka-

rygodny lichwy pieniężnej nie może być argumentem dla ustawodawcy.

Procent prawny musi być niższy, i to znacznie niższy od dopuszczalnej najwyższej granicy procentu umownego, ustawa o wysokości odsetek prawnych nie może doprowadzić do ptryfikacji i ustawowej sankcji nadmiernie wysokiej obecnie stopy procentowej, która jest może wernym odbiciem i konsekwencją niezdrowych obecnych stosunków gospodarczych, ale zarazem jest może najważniejszym współczynnikiem i źródłem katastrofy gospodarczej, w szczególności drożyzny.

Tak tedy przepis § 1-szego jest chybił pod względem gospodarczo społecznym.

Paragraf drugi przewiduje możliwość obniżenia stopy procentowej ustalonej w paragrafie pierwszym, a to w drodze zwykłego rozporządzenia Ministra Skarbu.

Postanowienie to nasuwa bardzo poważne wątpliwości gospodarczo społecznej natury, albowiem nie może być w tej materii miarodajnym jedynie punkt widzenia Ministra Skarbu; jeśli już nie ciała ustawodawcze, to decydować winien w sprawie zmiany wysokości odsetek ustawowych cały Rząd przy uwzględnieniu przez reprezentantów poszczególnych resortów wszystkich działów gospodarstwa społecznego.

Pod względem prawnym uważać należy postanowienie § 2-go jako nieważne, bo sprzeczne z przepisem art. 2, cytowanej ustawy o naprawie Skarbu i poprawie gospodarstwa społecznego, a wykonanie postanowień art. 1, będzie przeprowadzone drogą rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej, wydanych na podstawie uchwały Rady Ministrów.

Przepis ten art. 2 musi być ściśle interpretowany i przestrzegany, gdyż Sejm i Senat zrezygnowali w ustawie o pełnomocnictwach ze swych uprawnień ustawodawczych jedynie na rzecz Prezydenta Rzeczypospolitej i całego Rządu, a nie gdzie nie była przewidziana delegacja, która może w praktyce doprowadzić do tego absurdu, że najbliższe organa wykonawcze mogłyby decydować o najpoważniejszych problemach prawnych i gospodarczych.

Dokończenie nastąpi.

E. N. FRENK.

Galerya przechrztów polskich.

72 (Przeład Ludwika Frenka)

Wtedy zaczęła się nowa praca dla Komitetu. Trzeba było wiedzieć, jakie odpowiedzi na pytania, stawiane w cyrkularzach, dawał każdy gubernator. Wiadomości te były potrzebne do udzielenia wyjaśnień w sprawie niekorzystnych dla Żydów odpowiedzi.

Praca ta znowu pochłonęła wielkie sumy. Znaczna część tych pieniędzy pochodziła z kasy Blocha.

Bloch nie zadowolniał się tylko ofiarowywaniem pieniędzy na cele tego komitetu — sm zbierał wiele materiałów do sprawy żydowskiej, aby przy sposobności wykazać niesłuszność twierdzeń, że Żydzi są szkodliwi dla państwa i społeczeństwa.

Nim jeszcze wszystkie materiały zostały zebrane, Bloch złożył rządowi kilka memoriałów w sprawie polepszenia bytu Żydów.

Rząd nie wziął tych memoriałów pod uwagę. Ponieważ jednak z Blochem trzeba się było liczyć uczyniono dla niego grzeczność osobistą; został nobilitowany w r. 1885.

V.

W roku 1885 Komisya Pahlena zwróciła się do general-gubernatora Królestwa Polskiego Hurki z żądaniem, by wypowiedział swe zapatrywanie na kwestyę żydowską w Polsce.

General-gubernator, jak to było w zwyczaju, powołał złożoną z urzędników komisję do zbada-

nia kwestyi żydowskiej. Komisya ta zwróciła się do gubernatorów i do największych instytucji w kraju z żądaniem wypowiedzenia się w tej sprawie.

Między innemi Komisya general-gubernatora zwróciła się do Warszawskiego Komitetu Gieldowego z tem samem żądaniem.

Prezesem Komitetu Gieldowego był wówczas Jan Bloch a wiceprezesem Henryk Natansohn. Mieli oni nadesłać Komisji sprawozdanie w imieniu całej gieldy.

Bloch opracował wówczas szczegółowy memoriał, w którym dowodził, że Żydzi są pożytecznymi obywatelami kraju, oddają wielkie usługi w handlu i przemyśle, gdyż rodzimą ludność kraju umie tylko „uprawiać rolę i to nie tak, jak trzeba“.

Henryk Natansohn zgodził się z wywodami Blocha i wspólnie z nim podpisał memoriał. Zanim jednak ten memoriał został przesłany do Komisji, odpisy jego znalazły się w posiadaniu wszystkich polskich pism. W prasie wszczął się wielki hałas, gazety drukowały wyciągi z memoriału i nazywały autorów jego zdrajcami narodu polskiego.

W jaki sposób jednak odpis memoriału znalazł się w posiadaniu polskich pism?

Bloch doszedł wówczas do przekonania, że na nikim nie można polegać, nikomu nie można ufać. Nie przesłał memoriału Komisji. Afera ta stała się głośną w całym państwie. Komisya Pahlena zaproponowała Blochowi przedstawienie jej memoriału w sprawie żydowskiej w Polsce.

Bloch uczynił zadość życzeniu Komisji i przedstawił jej dwa memoriały, jeden o Żydach w Polsce, drugi o „nabywaniu i dzierżawieniu ziemi przez Żydów“.

W tym czasie dorosły dzieci Blocha. Miał on jednego syna i cztery córki. Wszystkie córki wyszły za mąż za członków najstarszych rodów szlacheckich. Najstarsza Marya, poślubiła Kościłskiego, pochodzącego ze znanej rodziny szlacheckiej, druga Aleksandra, wyszła za Józefa Weysenhoffa (barona kurlandzkiego, z rodziny oddawna spolszczonej), znanego pisarza, autora powieści z życia arystokracji i szlachty, który przy sposobności występuje jako antysemita. Dwaj pozostali zięćlowie Blocha byli również szlachciami, jednego z nich nawet uważano za uczonego. Jedyne syn Blocha ożenił się również ze szlachcianką.

Teraz Bloch mógł przyjrzeć się zbliżka życiu szlachty.

Bloch czuł się obco nie tylko w swoim prywatnym bluzie, między ludźmi, którym nie ufał, lecz również i między najbliższą rodziną.

Im bardziej zaś zrażał się do swego otoczenia, tem większa ogarniała go tęsknota za Żydami, choć prawie wcale ich nie znał.

Przedewszystkiem postanowił on pomagać Żydom ze wszystkich sił. Widząc, że starania o poprawę ich bytu nie odnoszą żadnego skutku, choć zewsząd ludźa go nadzieją, postanowił przynajmniej dać Żydom w miarę możliwości zajęcie.

Przyjmował więc Bloch do biura swego coraz więcej Żydów. Przyjmował ich również do biur kolejowych — nie mógł jednak wobec antysemitkiej polityki rządni zatrudniać na kolejach wielu urzędników Żydów. Wiedział również, że koleje w końcu przejdą w ręce rządu, a wtedy wszyscy urzędnicy Żydzi zostaną usunięci.

Ciąg dalszy nastąpi.

K I N O	Premiera!	Premiera!	W A N D A	
	Arcydzieło wytwórni Amerykańskiej „Metro-Film“			
	Dziś i w dnie nast.	DRAMAT W 6 AKTACH		Bogata wystawa
	„KROLOWA PAWI“			
	z genialną artystką			
	Wspaniałe balety	MAE MURRAY	Bajeczne stroje damskie	
	Bożyszcze mężczyzn. - To poezja wdzięku. - Królowa mody. - Cudownie zbudowana			

Jak się Chiny modernizują?

Lloyd George o wojnie domowej w Chinach.

Lloyd George, który zwykł wypowiadać się o każdym aktualnym wydarzeniu w polityce międzynarodowej ogłosił ostatnio artykuł o wojnie domowej w Chinach.

Chiny — powiada autor — jest to kraj olbrzymi i nie obliczalny. — Jego możliwości są nieograniczone. Na jego kolosalnych obszarach mieszka ludność wynosząca dwa razy tyle co ludność całej Ameryki — północnej, środkowej i południowej. Jest to rasa pilna, mało wymagająca, inteligentna, mężna i uczciwa. Jest to naród zarazem polny, wytrwały i nieustraszony — okropna kombinacja przymiotów w rękach przywódcy. Od stosunków z obcymi mocarstwami naród chiński osiągnął od dawna cywilizację, która się brzydzi wymierzaniem sobie sprawiedliwości zapomocą rzezi. Podczas gdy nacye zachodnie mordowały apostołów pokoju, Chiny schyliły głowę przed nauką pokojową swych proroków. Wskutek tego kraj chiński padał ofiarą wyszkolonego barbarzyństwa innych narodów.

Obecnie naród ten schodzi błyskawicznie z niebezpiecznych wyżyn. Ten zdolny naród filozofów niewiele potrzebuje czasu, by zejść na niziny ras „wyższych“, w których sędzię apelacyjnym śmierć posiada jako przewodniczący. Chiny trzesują i uzbijają obecnie swą pokojową ludność, ażeby umożliwić swarliwym prowincjom uregulowanie swych sporów przez zglądanie swęg przeciwnika według ostatniego słowa metod naukowych Chiny naprawdę się modernizują.

Jaki rodzaj materiału wojennego jest u nich w użyciu? Od odpowiedzi na to pytanie zależy los cywilizacji. Chińczycy są inteligentni, pilni i nieustraszeni, a jest ich 400 milionów. W jakim stopniu są oni gotowi do wojny? Obecnie w Chinach walczą najmniej cztery rywalizujące ze sobą armie. Zmobilizowano już całe półmiliony żołnierzy. Broń chińska być może nie odpowiada jeszcze modernikowi końca wielkiej wojny, ale przewyższa ona nieskończenie dotychczasową miarę chińską. Napoleon byłby wiele zadowolony z oręża jakim rozporządza Czian-Tso Lin, wódz mandżurski. Posiada on artylerię, kartaczołazce, aeroplany, a jak niektórzy twierdzą, także gazy trujące.

Skąd się wzięło to uzbrojenie? Jak zwykle, te same kraje, które dostarczają misjonarzy, dostarczyły także broń, Biblie i bomby przyszły od tych samych narodów wynalazczych i zdolnych do przy stosowania się. Nadto Chiny zdobyły w ostatnich latach wielkie bogactwo. Wiele bogactw, które rozprószyła wielka wojna zostało przed burzą ułamytych w Chinach i puściły tam zapładniające korzenie. Przy wielkich rzekach wystrzeliły z ziemi fabryki. Także dziesięciokrotnie się pomnożyły. Założono banki, a mieszkańcy stali się bardziej przedsiębiorczy. Wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa mają do dyspozycji skoncentrowany kapitał. Bankierzy chińscy finansują obecnie odczytne koleje. Gubernatorzy prowincjonalni, ubiegający się o stanowiska prezydentów lub o trony królewskie, mają tedy pieniądze pod ręką na kupno broni, która ma poprzeć prawność ich roszczeń.

Nic łatwiejszego, jak dostać w Chinach pienią-

dze. Chłop chiński był niezwykle mało wymagający, gdyż jakkolwiek miał szczupłe dochody, potrafił robić oszczędności. Podatki w Chinach były bardzo niskie. Nie trzeba bowiem było utrzymywać olbrzymich armii i flot. Tak przynajmniej było dotychczas. Maszynerya administracyjna była bardzo luźną, gdyż Chińczycy są najmniej rządowym narodem na świecie. Opodatkowanie w Chinach jest tak niskie, że cudzoziemcy się tam osiedlają i naturalizują, ażeby się uchylić od płacenia wysokich podatków we własnej ojczyźnie. Mając do dyspozycji tak wielkie rezerwy pieniężne, gubernatorowie prowincji korzystają z nich w celu powiększenia zbrojeń.

Dotychczas charakter Chińczyków odznaczał się wrodzoną wadą, polegającą na tem, że pod względem militarnym stali na niskim poziomie. To sprawiło, że zanim dochodziło do wojny między rywalizującymi obozami potrafiano się układać. Ta słabość rasy udaremniała wiele wesołych bojów. Obecnie można polegać na jenerale chrześcijańskim Feng-Hu-Hsiangu, który dowodzi najlepszą armią chińską, że odzwyczai swych żołdaków od brzydkiej tradycji barbarzyńskiej pojednania się bez przelewu krwi.

Tak czy owak — konkluduje Lloyd George — wieści ze wschodu wiele mówią. Chiny idą na przód. Maszerują z podwójną szybkością ku cywilizacji. Jest ciekawem, czy nasze dzieci również cieszyć się będą, gdy się spotkają z Chinami na punkcie zwrotnym, do którego myśmy sami pociągnęli i zapędzili ten lagodny naród.

Wu-Pej-Fu.

Wu Pej Fu pochodzi z rodziny urzędniczej w prowincji Szantung, krajiny Konfucjusza. Tu znajduje się starodawna wyższa uczelnia chińska Ky-fu, stanowiąca Mekkę dla całej duchowej elity Chin. Wu Pej Fu, obecny marszałek republiki otrzymał staranne klasyczne wykształcenie chiń-

skie, które się już dziś rzadko spotyka. Albowiem dla Chin nastąpiły czasy bożka mamona, a w krajach nie warkoczy i ruin dorobkiewiczostwo rozpięknęło się nie mniej, niż w Europie.

Wu Pej Fu za młodu wstąpił do wojska. Ukończył akademię wojskową, w której obecny prezydent republiki Tsoo Kun piastował kierownicze stanowisko. Stąd pochodzi przyjaźń obu chińskich mężów stanu.

Po raz pierwszy wystąpił marszałek na szerszą arenę polityczną w roku 1920, gdy nad krajem zawisła japońska inwazyja polityczno- finansowa z władzą wojskową, która zmiotła z powierzchni tzw. stronnictwo Antu. Wu stał się wówczas bohaterem dnia. Przy pomocy swych żołnierzy, uzbrojonych nowoczesnie i udyscyplinowanych on Peking. Od tego czasu nie było rządu, któryby nie podlegał kontroli marszałka Wu. Ilekroć przeciwnicy zgrupowani w klikach Tientsin albo Paoting usiłują wprowadzić do gabineu swoich przedstawicieli, natychmiast Wu zakłada swój protest. Na sposób amerykański mobilizuje opinię publiczną i za każdym razem uzyskuje przewagę. Żaden z jego przeciwników dotąd nie zdołał mu się też trwale przeciwstawić. W roku 1922 Tszang So Lin, także zwany marszałkiem, generał gubernator Mandżurii próbował opanować Peking. Natychmiast wyruszył Wu Pej Fu, rozbił główne siły Tszanga. Od tego czasu jest marszałek Wu Pej Fu najpotężniejszą osobistością wojskową Chin. Swoją główną siedzibę posiada Wu Pej Fu w środkowej prowincji Honan.

Wu Pej Fu jest najzacieźszym wrogiem Japończyków, którzy nie życzą sobie konsolidacji Chin, pragnąc podtrzymać ich zupełne rozbitcie i rozatomizowanie. Popierają marsz. Wu Pej Fu Anglia i Ameryka, które wiedzą o tem dobrze, że tam gdzie kolonizuje Japonia, tam niema miejsca dla innych. Stąd sympatye świata anglosaskiego dla marsz. Wu.

Wu Pej Fu liczy obecnie lat 50. Rosły, dziarski mężczyzna, w niczem nie sprawia wrażenia Azjaty. Jest otwarty, szczery. Decyzje jego są szybkie, krótkie. Wu jest bezsprzecznie najwybitniejszą postacią Chin.

Ułatwienia w imigracji do Palestyny.

Londyn. (Tel. wł.) Egzekutywa syonistyczna otrzymała telegram z Jerolimy w sprawie nowych przepisów imigracyjnych do Palestyny. Telegram ten brzmi:

„Ogłoszono tu cyrkularz w sprawie nowych przepisów imigracyjnych. Koloniści żydowscy mają prawo zaprosić swoich krewnych na stały pobyt do Palestyny bez względu na ich stan majątkowy. Przepis ten odnosi się do krewnych rodzaju męskiego, powyżej lat 18, którzy mogą powiększyć produkcję agrarną i to nawet w tym wypadku, gdyby w kraju miało być podostatkiem robotników. Postanowienie to odnosi się do wszystkich kolonii z wyjątkiem kooperatyw.“

Członkowie kooperatyw mają jednak prawo w ten sam sposób zaprosić przynajmniej

jednego krewnego na jednego pracującego członka kooperatywy.

W ten sposób możliwym będzie powiększyć liczbę wiejskiej ludności natychmiast ilością 1000 poza normalną kwotę. Osiedla Keren Hajessod zostały oficjalnie uznane za zdolne do przyjęcia większej ilości imigrantów“.

Najbliższe dni przyniosą zapewne szczegóły w tej ważnej sprawie, którą sygnalizowaliśmy już przed kilkoma dniami.

Przyjęcie dra Weizmana w Palestynie.

Jaffa. Dr Chaim Weizman przybył do Palestyny i został powitany na stacji kolejowej w Ludd przez delegację „Waad Leumi“ i licznie zebraną ludność żydowską, która zgoto-

J. E. PEREC.

Kabaliści.

(Dokończenie).

Tego samego dnia o późnej nocy budził Lemech swego mistrza. Obadwaj syplali w północy na ławkach naprzeciw sobie.

— Rabb! Rabb! — wołał uczeń cichym głosem.

— Co jest? — zapytał się zdziwiony i przerażony Rosz-jesiby.

— Dopiąłem właśnie najwyższego szczytu...

— Jakim sposobem? — pyta Rosz-jesiby nieco jęszcze zaspany.

— Coś we mnie zanuciło!

— Jak? Jak?

— Sam tego nie wiem — mówi Lemech głosem ledwo dosłyszalnym. — Nie mogłem zasnąć, zatopiłem się więc w waszej Nauce... Konieczne pragnąłem poznać ona czystą melodię... a z wielkiego bólu i zmartwienia, iż to mi się nie udało — rozpłakałem się rzewnie. Wszystkie we mnie szlachta, wszystkie członki mego ciała użalały się przed Stwórcą świata. A przytem użyłem środków i znaków, jakie mi podaliście. Lecz dziwna: Nie ustami, ale wewnątrz coś zabrzmiało. A potem — o dziwo! — coś z nagła zajaśniało! W mig

nastała jasność. Oczy miałem przymknięte, a przede mną wokół mnie było jasno, tak jasno, tak olśniewająco jasno!..

— Dobrze tak! — rzecze staruszek nachylając się.

— A z tej jasności stało mi się tak błogo, tak cicho.. wydawało mi się, jakobym zatracił wszelką ciężkość jakoby ciało me wyzuło się z wszelkiego brzemienia i wyfrunęło w powietrze, niby ten gołabek...

— Dobrze tak!

— Później stało mi się tak radośnie na sercu, tak skocznie... „Twarz ma była nieruchoma, wargi nie poruszały się, a przecież się śmiałem...“

— Tak, tak! Zupełnie tak: w najwyższej radości!

— Później coś we mnie zabrzmiało, gdyby początek jakowejś melodyi.

Rosz-jesiby zeskoczył z ławki i w lot stanął koło ucznia.

— A dalej?

— Później fęło coś we mnie mucić...

— Cóżś przytem uczu? Cóż? Cóż? Powiedz!

— Czulem, iż wszelakie moje zmysły są zatruwane i szczelnie zamknięte i, że coś we mnie śpiewa.. całkiem jak się należy: bez wyrazów i tonu, tak...

— Jak? Jak?

— Nie, teraz już nie sposób... Przedtem jeszcze umiałem...

Później śpiew przeobraził w...

— W co się przeobraził? W co?

— W rodzaj muzyki... Równie jakoby wewnątrz miał skrzypki, czyli jakoby w mojem wnętrzu usadowił się grajek Jojne i wygrywał tam jedną z piosenek, jakie stale grywa u rabinów podczas biesiady... zabrzmiało jednak znacznie lepiej, szlachetniej, smętniej! A wszystko to bez dźwięków zgoła bez tonów, iscie duchowo...

— Błogosławiony jesteś! Błogosławiony jesteś!

— A teraz wszystko pierzchnęło! — rzecze uczeń pogiębiony. — Zmysły moje napowrót się odemknęły i jestem tak zmużony, tak jakoś wycieńczony, iżbym...

— Rabb! — wykrzykuje z nagła, chwytając się za pierś. — Rabb! Spowiadaćcie mnie! Przybyli po mnie! Zbývá w niebiesiach jeden chórzysta... Anioł z białym skrzydłami... Rabb! Rabb!.. Szmao Isroel! Szmaa...

Całe miasteczko życzyło sobie takowej śmierci, Atoli Rosz-jesiby tem się nie zadowolilo:

— Jeszcze kilka postów — wdychał — a wyzionalby ducha przez pocałunek ust bożych!..

Przekład L. Hippa.

wała prezydentowi organizacji syonistycznej entuzjastyczną owację. Z Ludd wyjechał dr. Weizman w towarzystwie licznych delegacji do Tel-Awiw, gdzie przyjęto go entuzjastycznie.

Konferencja syonistów niemieckich.

20. konferencja syonistów niemieckich odbędzie się między 21 a 24 listopada we Frankfurcie nad Menem. Prof. Weizman przyrzekł udział w konferencji.

Alfred Mond kierownikiem akcji Keren Hajessod w Anglii.

Londyn. (ZAV) Alfred Mond zgodził się objąć przewodnictwo kampanii na rzecz „Keren Hajessodu“ w Anglii. Akcja rozpocznie się 3 listopada. W dniu tym odbędzie się wielki miting, w którym weźmie udział prof. Weizman.

Kwestya numerus clausus przed międzynarodowym trybunałem w Hadze.

Z Londynu donoszą nam: Lucien Wolf, który bawił w Genewie podczas obrad Ligi narodów, jako specjalny delegat „Ici“ i „Alliance Israelite Universelle“ powrócił do Londynu i złożył sprawozdanie o swojej działalności w Genewie. W Genewie odbył Lucien Wolf rozmowę z przewodniczącym delegacji węgierskiej hr. Apponym podczas której omawiano kwestyę zniesienia „numerus clausus“ na Węgrzech. Lucien Wolf zaproponował, by rząd węgierski na własną rękę zażądał od między-

Ożywiona akcja na rzecz Biblioteki Narodowej w Jeruzolimie.

Dzięki coraz bardziej wzrastającej popularności idei uniwersytetu hebrajskiego w Jeruzolimie akcja zbiorcza na rzecz Biblioteki Narodowej przy uniwersytecie Jeruzolimskim wzmacnia się znacznie i zatacza coraz szersze kregi. W ciągu ostatnich kilku miesięcy otrzymało „Towarzystwo przyjaciół uniwersytetu hebrajskiego w Jeruzolimie“ bardzo cenne księgozbiory z całego szeregu miast. Akcja jest prowadzona nie tylko w większych miastach, lecz także w miasteczkach, a wyniki jej czy to we formie zebranych książek, czy znaczniejszych sum, są wszędzie nadzwyczaj wydajne. I tak zebrano w Wilnie 3000 książek z zakresu medycyny, przyrodoznawstwa, dziedziny judaistycznej, w Zamościu zebrano 207 tomów w Międzyrzeczu 111 tomów jako zbiór dra Kaplana i dyr. Hermana, w Rubierzewiczach zebrano lokalną organizację syonistyczną 80 tomów. Razem przeszło 3.398 dzieł. Wszystkie te książki nadeszły już do Warszawy. Po należytem ich uporządkowaniu, skatalogowaniu i oprawieniu, zostaną przewiezione do Jeruzolimy na koszt „Towarzystwa przyjaciół uniwersytetu hebrajskiego w Jeruzolimie“.

narodowego trybunału sprawiedliwości orzeczenia, czy ustawa w „w sprawie numerus clausus“ nie sprzeciwia się ochronie mniejszości narodowych i traktatowi pokojowemu w Trynon. Lucien Wolf oświadczył, że niezależnie od decyzji rządu węgierskiego w sprawie jego propozycji przedsięwziął wszelkie kroki, by trybunał sprawiedliwości zajął się sprawą ustawy numerus clausus na Węgrzech nawet wtedy, gdy gabinet węgierski odrzucił jego propozycję.

P. P. S. a pacyfikacja kresów czy rząd posłucha p. Hołówkę?

W „Robotniku“ wzywa p. Hołówko rząd do pacyfikacji kresów w sposób trochę odmienny niż dotychczas praktykowany. Radzi mianowicie nie wysyłać tam Mięśowiczów, tylko spróbować ugody. Hołówko pisze:

„A jako silniejszy winien pierwszy uczynić krok w tym kierunku.

A ta ugoda zależy od dwóch rzeczy.

Od uczciwego i istotnego, szybkiego wprowadzenia w życie reform, oraz od powołania do współpracy państwowej tych elementów w społeczeństwie ukraińskim i białoruskim, które mają poczucie odpowiedzialności i chcą walkę o swe prawa prowadzić na drodze legalnej i konstytucyjnej.

Trzeba skończyć z tą bezmyślną polityką traktowania mniejszości narodowych jako dzieci i niepełnoletnich, potrzebujących opieki pp. Mięśowiczów, Januszajtisów.

Nic z tego nie będzie, jeśli będziemy uszczęśliwiać Ukraińców i Białorusinów, nie pytając się ich ani o zgodę ani o zdanie. Przykładem tego bezmyślny, kompromitujący Polskę projekt uniwersytetu ukraińskiego w Krakowie. Toż to jest tak samo dla Ukraińców obraźliwe, jak byłoby zaproponowanie za czasów caratu Polakom uniwersytetu polskiego w Kazaniu.

Jeśli chcemy istotnego uspokojenia „kresów“ musimy wciągnąć miejscową inteligencję ukraińską i białoruską do współpracy państwowej.

Jesteśmy przekonani, że mianowanie szeregu działaczy ukraińskich i białoruskich chociażby na razie na zastępców wojewodów i starostów, referentami, do szkolnictwa, służby zdrowia, rolnictwa itd., wciągnięcie miejscowych działaczy ukraińskich i białoruskich do pracy w samorządach — bardzo szybko przyczyni się do pacyfikacji „kresów“.

NADEŚLANE.

Za rubryką i tę redakcyę nie odpowiada.

Dr. B. GRÜNHUT

1149

powrócił

ordynuje w chorobach wewnętrznych od godz. 8—5 popoł.

Kraków, ul. Dietlowska 49. Tel. 1304.

Dr. Stanisław Łapiński

1873

powrócił

Kraków, Floryańska 31, I. p. Tel. 3353.

Dr. Henryk ROSENZWEIG

ordynuje w chorobach skórnych i wenerycznych
Kraków, ul. Zwierzyniecka 11, I. p.

R. Kahanowa

1875

powróciła

udziela lekcji gry na fortepianie od początków do najwyższego wykształcenia.

Zgłoszenia od 2—6, ul. Krupnicza 14, III. p.

Lek.-dent. Dr. S. Friedeker

1873

powrócił

ordynuje Senacka 6 od 9—12 i 3—6.

Każda Gospodyni

wie, że holenderskie

kakao „DE JONG“

jest smacznym, zdrowym i pożywnym napojem, a przytem o wiele tańszym niż kawa lub herbata.

Do nabycia w handlach kolonialnych w opakowaniach oryginalnych.

Najlepszy gatunek w opakowaniu z napisem „GLORIA“.**Bardzo dobry gatunek** z wiatrakiem w opakowaniu czerwonym.**Dobry gatunek** w torbach 5 kg.

Sprzedaż hurtowna tylko kupcom przez generalne przedstawicielstwo w Krakowie, ul. Poselska L. 22.

KRONIKA.

Kraków, 4 października

— **ZNACZNY WZROST DROŻYZNY W KRAKOWIE.** Lokalna komisja statystyczna dla badania wzrostu drożyzny przy województwie w Krakowie ustaliła na posiedzeniu w dniu 3 października br., że w miesiącu wrześniu br. koszta utrzymania średniej rodziny pracowniczej wzrosły o 10,44 procent.

— **PRZYJAZD DELEGATÓW IZBY KONTROLI PAŃSTWA DO KRAKOWA.** W dniu dzisiejszym przyjeżdża do Krakowa p. Rügiewicz, dyrektor departamentu Najwyższej Izby kontroli państwa wraz z dwoma urzędnikami celem przeprowadzenia wizytacji w krakowskim oddziale Izby kontroli. Jak słychać, komisja kontrolna z Warszawy ma przeprowadzić również inspekcję kilku innych urzędów państwowych.

— **PIERWSI MAGISTROWIE PRAWA.** Dnia 1 i 2 października br. uzyskali na tutejszym Uniwersytecie po zdaniu końcowych egzaminów stopień Magistrów prawa pp. Barbacki Jan, Biedroński Tadeusz, Dorf Izidor, Feil Stanisław, Fiala Włodzimierz, Friediger Bernard, Grzybowski Konstanty, Japa Tadeusz, Konopka Edward, Krauskopf Eliasz, Krieger Alfred, Landfisch Zygmunt, Lember Ferdinand, Lewkowicz Jakób, Małysa Stanisław, Reiter Herman, Rosenthal Maurycy, Rosnerówna Marya, Tułcecki Andrzej, Wankiewicz Maryan, Waclawiak Wendelin, Wierski Zygmunt, Wolski Franciszek, Wyderka Mieczysław.

Są to pierwsi Magistrowie, którzy uzyskali dyplomy na podstawie nowej ordynacji sędziów prawnych.

— **O PROTEST PRZECIW ROZWIĄZANIU RADY MIASTA KRAKOWA.** Jak w swoim czasie donosiliśmy, ministerstwo spraw wewnętrznych nadesłało do województwa krakowskiego protest Rady m. Krakowa przeciw jej rozwiązaniu. Ministerstwo zażądało dodatkowych wyjaśnień co do szczegółów, podniesionych w motywach protestu. Obecnie wydział samorządowy województwa wygotował odpowiedź na zapytania ministerstwa, a celem zebrania szczegółowego materiału, zwłaszcza co do sprawy kooptacji nowych radców miejskich w roku 1918, zasiągnął informacji w magistracie krakowskim.

— **ODZNACZENI ORDEREM „VIRTUTI MILITARI“** — mieszkający w Krakowie, którzy jeszcze dotychczas nie zgłosili się do rejestracji, wzywa PKU, Kraków Miasto do bezzwłocznego zgłoszenia się.

Zgłoszenia będą przyjmowane tylko do dnia 26. października 1924 r.

— **ZARZĄD OBWODOWY FUNDUSZU BEZROBOCIA W KRAKOWIE** został powołany przez zarząd główny funduszu bezrobocia w Warszawie w następującym składzie: jako członkowie w charakterze przedstawicieli samorządów Jan Dusza, naczelnik wydziału magistratu i Michał Leńkram, radca magistratu w Krakowie, przedstawiciele pracodawców Wilhelm Elters, urzędnik fabryki Zieloniewskiego i inż. Władysław Tołoczko, dyrektor fabryki sody Selway w Borku Fałęckim, przedstawiciele robotników Mikołaj Hoffman,

sekretarz polskiego zjednoczenia chrześcijańskich związków zawodowych, Bolesław Jarośzewski, sekretarz związku zawodowego robotników przemysłu drzewnego Jan Kulig, sekretarz związku zawodowego robotników przemysłu metalowego w Krakowie. Przewodniczącym zarządu obwodowego jest na podstawie ustawy kierownik państwowego urzędu pośrednictwa pracy dr Adam Müller. „Monitor Polski“ Nr 223 z dnia 29 IX br. ogłasza rozp. Min. Pracy i Op. Społ. o rozciągnięciu działania ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia na teren miasta Krakowa z dniem 29 IX. Wobec tego pracodawcy krakowscy obowiązani są ściągnąć pierwszą wkładkę z płac robotniczych w dniu 4 bm. na fundusz bezrobocia (art. 7 ut. z dnia 18 7. br Nr 67, Dz. U. R. P.)

Nowe szczegóły o defraudacyi w krakowskiej kasie skarbowej

Reichert przebywa w Czechach. — Policja na tropie defraudanta.

Jak się dowiadujemy, dochodzenia w sprawie nadużyć w krakowskiej Kasie skarbowej Nr 1 prowadzone w dalszym ciągu organa kontrolne Izby skarbowej i ekspozytury urzędu śledczego. Niezależnie od tych dochodzeń prowadził równocześnie badanie ksiąg i depozytów oddział krakowski Izby kontroli państwa. Ze względu na to, że kontrole depozytów skarbowych jeszcze za czasów urzędowania kierownika oddziału Reicherta przeprowadzane były bardzo rzadko, przeto badanie ksiąg posuwa się powoli i natrafia na liczne trudności. Ilość wciągniętych w rejestr depozytów sądu okręgowego karnego wynosi kilkanaście tysięcy, toteż skontrolowanie tych wszystkich pozycji oraz odpowiadających im przedmiotów wymaga dłuższego czasu.

Według dotychczasowych poszlak czas rozpoczęcia nadużyć przez Reicherta sięga jeszcze roku 1914. Wówczas z obawy przed inwazyją rosyjską wywieziono wszystkie depozyty do Wiednia a nadzór nad nimi powierzono Reichertowi. Zarówno przy wysyłaniu depozytów do Wiednia jak i po ich powrocie do Krakowa, nie przeprowadzono żadnej kontroli. W toku dochodzeń wyszło na jaw, że Reichert poza kradzieżami depozytów uprawiał na wielką skalę spekulację walutową, wykorzystując pieniądze depozytowe, dochodzące nieraz bardzo wysokich sum. Wychodzą na jaw liczne szczegóły, które świadczą, że Reichert trudnił się także pożyczaniem pieniędzy depozytowych, a niejednokrotnie znajdował się w trudnym położeniu, gdy musiał na zarządzenie władz sądowych wypłacać większe kwoty. Widocznie w tym sposób radził on sobie w takiej sytuacji, że sprzedawał kosztowności i uzyskana gotówkę przeysyłał sądowi.

Jeśli słycać, wśród skradzionych kosztowności znajduje się nieoceniona wprost wartości naszyjnik, złożony do depozytu jeszcze w roku 1878. Nie jest też dotąd sprawdzono, czy przedmioty te historycy złożone do depozytu, posiadają prawdziwe kamienie czy też Reichert wymienił na imitację. W tym celu ma współdziałać przy śledztwie kom. złożona z rzeczoznawców sądowych. Ogólna wysokość strat państwa nie jest jeszcze

ustalona. Władze rządowe będą szukać pokrycia szkód na majątku Reicherta, zaś o ileby wartość zdefraudowanych kosztowności i pieniędzy przekraczała majątek Reicherta, rząd będzie dochodził odszkodowań na miesięcznych poborach tych urzędników skarbowych i sądowych, którzy byli powołani do kontroli depozytów.

Co do ucieczki Reicherta władze policyjne ustaliły następujące fakty: Defraudant uciekł z Krakowa w nocy z czwartku na piątek, tj. z 18 na 19 września i przedostał się na terytorium czeskie od strony Cieszyna za przepustką. Wobec uzasadnionych przypuszczeń, że Reichert obojętne terytorium czeskie za miejsce schronienia, cała akcja wywiadowcza skierowała się w tę stronę. Od osób, które powróciły do Krakowa z Karlsbadu dowiedzieli się policyjnie, że Reichert bawił tam po swej ucieczce. Osoby te nie wiedząc o defraudacyi, popełnionej przez Reicherta, nie zwróciły zbyt wielkiej uwagi na pobyt jego w Karlsbadzie. Zarządzone natychmiast pościgi dały o tyle wyniki dodatnie, że stwierdzono, iż Reichert przejeżdżał również przez Pragę, gdzie zatrzymał się kilkanaście godzin. Policja jest już podobno na tropie defraudanta i w porozumieniu z tamtejszymi władzami poczyniła odpowiednie przygotowania celem ujęcia Reicherta.

Zaznaczyć należy, że defraudacya, jakiej dopuścił się Reichert, należy do największych, notowanych w Krakowie od roku 1914. Wówczas to głośną była afera urzędnika pocztowego Wilczka, który zdefraudował 400.000 koron uciekając do Frankfurtu nad Menem. Część sprzeniewierzonej gotówki ukrył Wilczek w grobowcu na tutejszym cmentarzu, zaś resztę znalazłono u jego współników, przechowaną w beczce do filtrowania octu. Na ślady pobytu Wilczka wpadła policja krakowska, śledząc korespondencję nadchodzącą do Krakowa na poste restante „Beka“, a przeznaczoną dla spółników Wilczka. Policja przejęła wówczas całą korespondencję, wysłała do Frankfurtu sfałszowaną odpowiedź spółników i wyznaczyła Wilczkowi spotkanie w Dreźnie, gdzie został aresztowany.

Napad na pociąg pospieszny Lwów-Kraków.

W pospiesznym pociągu zdążającym ze Lwowa do Krakowa usiłowało w nocy z 2 na 3 bm. koło Rzeszowa kilku złoczyńców okraść podróżnych w wagonach drugiej klasy. Jeden z złoczyńców, który chciał uciec, wpadł

pod koła pociągu i zginął na miejscu. Dzięki przytomności kilku podróżnych, a m. in. energicznej interwencji pewnego oficera obeszło się bez wypadku.

Morderca 68-letniej staruszki przed sądem doraźnym

Dziś w południe zapadnie wyrok.

W krakowskim sądzie wojсковym rozegrał się wczoraj epizod okrutnego mordu, dokonanego przed kilku tygodniami w lesie pod Rajskiem w pow. krakowskim na osobie 68-letniej Anny Wrony. Zbrodni dopuścił się 23-letni i Mohań Bolak, deserter z 50 pułku strzelców kresowych, który po ucieczce z pułku waleśał się w okolicach Krakowa, popełniając szereg kradzieży i włamań. W pierwszych dniach ub. miesiąca Bolak napotkał w lesie pod Rajskiem Wronową i przypuszczając, że ta posiada przy sobie jako handlarzka nabiakami wędzłą gotówkę, napadł na nią z bronią, zadając jej 9 ran siekierną w głowę. W czasie zbiegania się Bolaka nad Wronową posłyszał on czyjeś kroki, wobec czego przyczaił się za krzakiem, a gdy przechodził minął to miejsce, zbrodniarz dobił swą ofiarę. Bolaka ujęto w kilka dni po napadzie

i oddano prokuraturze wojskowej, która oskarżyła go przed trybunałem doraźnym.

Na wczorajszej rozprawie Bolak przyznał się do zbrodni, tłumacząc swój postępek pijaństwem. Przesłuchano świadków oraz lekarzy znawców mjr. dra Sochackiego i kap. dra Bobaka. Trybunał po naradzie zdecydował ogłosić wyrok nazajutrz, tj. dziś o godz. 12-iej w południe, po przedstawieniu go dowódcy kompanii do zatwierdzenia.

W skład trybunału doraźnego wchodził: major k. s. dr Florek jako przewodniczący, oraz asesorowie kap. k. s. dr Król, porucznik dr Godula z 20 pp., i szeregowy Wojnar z 5 dyonu samoch. i Owsianka z 5 baonu sanitarnego, oskarżał prokurator kap. dr Wnicki, bronił oskarżonego kap. k. s. N. Hausner, protokolował sierżant Osowski.

— **POD KOŁAMI SAMOCHODU.** Wczoraj w godzinach południowych wpadł pod koła samochodu na ul. Dunajewskiego opodal kawiarni Centralnej Leon Danz, robotnik. Lekarz pogotowia stwierdził silne obrażenia na talam ciele i oddał Danza opiece domowej.

— **SMIERTELNE PRZEJECHANIE.** W nocy z czwartku na piątek około godz. 1 najechał pospieszny pociąg przed stacją kolejową Białolino na nieznanego nazwiska mężczyznę i zmiażdżył go na drobne kawałki. Dotąd iden tyczności jego niezdolano stwierdzić.

— **ZAGINIĘCIE UMYSŁOWO CHOREGO.** Inż. Mianowski zamieszkały przy ul. Czystej 5 zgłosił, że umysłowo chory Julian Matuszyński wydal się dnia 2 bm. z domu w niewiadomym kierunku.

— **KRADZIEŻ SKÓR.** Wczoraj zgłoszono w policji, że ze składu skór przy ulicy św. Tomasza L. 9 skradziono 50 kg różnego rodzaju skór miękkich na szkodę Kornbluma wartości 1.500 zł.

— **POMYLKA DRUKU.** Do wczorajszego artykułu wstępnego zakradł się błąd zecerki zmieniającej sens ostatnich jego słów. Winny one brzmieć: „zamiast być współtwórcami zbrałania narodów, będącymi tylko spóźnionymi maruderami“.

Dr. Paweł Kepler

Kraków, XXII., Legionów 12

1842

powrócił.

— **NA POSIEDZENIE,** odbyć się mające w niedzielę, dnia 5 bm o godz. 5.30 po poł. w lokalu „Przedświt-Haszchar“ celem wyłonienia komitetu młodzieży dla przyjęcia Dyrektora Żydowskiego Funduszu Narodowego (KKL) M. M. Usyszkina w Krakowie, wydział Przedświt-Haszchar zaprasza tą drogą delegatów następujących związków i stowarzyszeń: Aki-ba, Ceirei Mizrahi, Haszomer, Heatid, Hechaluc, Jehuda, Makabi, Merkaz.

— **ODCZYT B. GLAZMANA.** Znany literat żydowski amerykański p. B. Glazman wygłosi dziś w sobotę dnia 4 października w sali kahału o godzinie 7 wiecz. odczyt na temat: *Motywy religijne w literaturze żydowskiej.* Odczyt ten wywołał swego czasu w Warszawie bardzo ożywioną dyskusję. Jak się dowiadujemy, po odczycie odbędzie się i w Krakowie dyskusya.

— **DLA TYCH KTÓRZY NIE ZWIEDZILI ŚWIATOWEJ WYSTAWY BRYTYJSKIEJ W WEMBLEY** urządzają wystawę wszystkich gatunków holenderskiego kakao de Jong, następującej firmy krakowskiej i zapraszają do oglądania oraz do próbnych zakupów a mianowicie:

- 1) Najlepszy gatunek w opakowaniu po 1/10 i 1/4 kg z napisem Gloria kakao de Jong.
- 2) Bardzo dobry gatunek w czerwonym opakowaniu po 1/10, 1/4, 1/2 i 1 kg z wiatraklem.
- 3) Dobry gatunek w torbach po 5 kg.

H. Fritsch, M. Jawornicki, K. Ogorzaly, W. Olszowski, H. Oskarbski i T. Malczewski, Rygliński, Gramatyka, Szarski i Syn.

Dalsze wystawy będą urządzane regularnie u kupców i ogłaszane przez generalne przedstawicielstwo, Kraków, Poselska 22.

— **LYDJA LIPKOWSKA,** znakomita primadonna opery w Petersburgu, Londynie, Paryżu, Medycynie, Monte Carlo i Nowym Yorku, wystąpi dziś, tj. w sobotę, 4 bm. o godz. 8 wieczór w Starym Teatrze z jedynym koncertem.

— **JADWIGA DEBICKA,** nasza sławna śpiewaczka, wystąpi w Krakowie tylko jeden raz, z udziałem dyrektora opery poznańskiej Piotra Sternicha-Valcrociaty, w niedzielę dnia 5 bm.

— **PRZEDSTAWIENIA WIECZORNE W OPERETCE** od poniedziałku rozpoczynają się będą o godzinie 7.30, a kończyć 10.30.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Sobota: „Redukcyja“ (nowość).
Niedziela pop.: „Zaczarowane koło“, wiecz. „Redukcyja“.

BAGATELA

Sobota pop.: „Dwaj mężowie pani Marty“, wiecz. „Ostatnia miłostka Jolanty“.
Niedziela pop.: „Kwiat pomarańczowy“, wiecz. „Ostatnia miłostka Jolanty“.

TEATR OPERETKA „NOWOŚCI“

Sobota: „Złoty kaftan“.
Niedziela pop.: „Dzidzi“, wiecz. „Złoty kaftan“.

REPERTUARY KIN KRAKOWSKICH

REDUTA: „Wśród dzikich bestyj i ludzi“ oraz „Zwarow...“
UCIECHA: „Don Carlos i Elżbieta“.
WANDA: „Królowa paw“.
SZTUKA: „Tragedya lorda apasza i jego kochanki“.

Z kraju.

MIBLEC. (Kor. wł.) Z inicjatywy tutejszego „Hitachdutu“ odwiedził nas ostatnio dr. Berkelhammer. Przyjazd jego wywołał ogólne zainteresowanie, a referat wygłoszony w gronie młodzieży o zadaniach młodzieży tak treścią swą, jak i piękną formą wywołał nadzwyczaj silne wrażenie. Nie ulega kwestyi, że pobyt dra Berkelhammera wpłynie oczywiście na pracę narodową tutejszej młodzieży. Przed kilku tygodniami odegrano u nas „Dybuka“. Robin ogłosił zakaz pójścia na przedstawienie. Zakaz ten jednak jako bezprawny i oczywiście nieuzasadniony nie znalazł poparcia i wywarł jedynie ten skutek, że sala była wypełniona po brzozy, jak nigdy dotąd.

SAMOBÓJSTWO ARTYSTY DRAMATYCZNEGO. Nocy ubiegłej do dyżurnego przodownika w 18 komisaryacie na Palcowianie zgłosił się jakiś mężczyzna, prosząc dyżurnego, aby pozwolił mu

pozostać przy nim do świtu, gdyż sam obawia się wracać do Warszawy. Dyżurny przodownik zgodził się, lecz pod warunkiem, że przybyły okaże mu dowody osobiste. Spełniwszy żądanie policyjnika, nieznanemu usiadł i zajął się czytaniem gazet.

Około godz. 4 nad ranem przybył, którym jak się okazało z dokumentów był 36-letni Teofil Rozwadowski, artysta dramatyczny z Poznania, oświadczył przodownikowi, że idzie na podwórze napić się wody.

Po upływie pół godziny będący w obchodzie posterunkowy ujrzał wiszącego na drzewie w ogrodzie owocowym przy ul. Toruńskiej nr. 38 na strzechach własnej koszuli jakiegoś mężczyzny. Po dokładnych oględzinach stwierdzono, że samobójcą, który już nie dawał żadnych oznak życia jest właśnie ów artysta dramatyczny Rozwadowski.

Na galezi sąsiedniej gruszy znaleziono podarty krawat, najwidoczniej Rozwadowski początkowo zrobił pętlę z krawata, a gdy ten zerwał się, R. zajął koszulę i na niej zawisł. Przez cały czas pobytu w komisaryacie Rozwadowski był małomówny i nie zdradzał większego zdenerwowania. Przy trupie nie znaleziono żadnego pisma, z którego można byłoby coś wywnioskować o powodach tragicznej śmierci.

„GŁOS POZNAŃSKI“, nowe czasopismo codzienne kierunku demokratycznego, które miało wyjść 1 października wyjdzie dopiero w najbliższych dniach z powodu strejku pracowników graficznych.

Przegląd gospodarczy

Emisja biletów skarbowych

Będą one mogły być dyskontowane w Banku Polskim

Zgodnie z uchwałą rady ministrów z dn. 24 bm. ministerstwo skarbu przystępuje do emisji biletów skarbowych.

Bilety skarbowe wypuszczone zostaną na mocy rozporządzenia prezydenta Rzeczypospolitej zgodnie z ustawą z dn. 31 lipca br. o naprawie skarbu i poprawie gospodarstwa społecznego, upoważniającej skarb państwa do zaciągnięcia pożyczek państwowych do wysokości 300. miljn. zł. Rząd korzystając z tego uprawnienia poraz pierwszy, zamierza wypuścić bilety skarbowe, stanowiące krótkoterminową pożyczkę państwową, na ogólną sumę 75 miljn. zł. Bilety skarbowe emitowane będą seryami z 3-miesięcznym terminem płatności. Serya I, wypuszczona będzie w dniu 1 listopada w kwocie 15 miljn. zł, płatna zaś będzie w dniu 1 lutego r. 1925. Wpływy z tej seryi będą użyte na wykup seryi II, 6 proc. złotych bonów skarbowych których płatność przypada w dniu 15 grudnia rb.

Następne serye biletów skarbowych będą emitowane stopniowo w miarę następowania terminu płatności seryi poprzedniej. Mimo uprawnienia do wypuszczenia biletów skarbowych w wysokości 75 miljn. zł, wypuszczenie biletów tych na całą sumę nie jest projektowane.

Serya I, nowowypuszczonych biletów skarbowych oprocentowana będzie w wysokości 8 proc. rocznie, płatnych z góry przez potrącenie od sumy imiennej biletów. Obligacje będą wypuszczone w odcinkach po 25 i 100 zł. Sprzedaż ich odbywać się będzie za pośrednictwem Banku gospodarstwa krajowego.

Stosownie do porozumienia z radą Banku Polskiego bilety skarbowe będą mogły być dyskontowane w Banku Polskim za pobraniem procentu równego stopie dyskontowej, stosowanej przez tę instytucję. W ten sposób posiadacze biletów skarbowych będą mogli realizować bilety te w każdej chwili według wartości nominalnej z potrąceniem normalnego procentu.

Bilety skarbowe są zatem dogodną dla posiadaczy drobnych nawet oszczędności krótkoterminową pożyczką państwową, która znaleźć winna jak największe rozpowszechnienie.

O-O

ZASILKI DLA BEZROBOTNYCH NIE PRACUJĄCYCH FIZYCZNIE. Jak donosi „Gazeta Warszawska“, w tych dniach ukaże się rozporządzenie, wykluczające od korzystania z pomocy funduszu bezrobocia wszelkich pracowników przemysłowych i handlowych, nie wykonywujących pracy fizycznej i opłacanych miesięcznie lub rocznie. Obok zwykłych pracowników fizycznych ubezpieczeniu podlegają majstrowie, o ile wykonują pracę fizyczną choćby częściowo, oraz jeśli nie są płatni miesięcznie.

PODATEK MAJĄTKOWY. Izba Skarbowa przy pomimo, że termin zapłaty pierwszej połowy drugiej raty podatku majątkowego upływa z dniem

10 października 1924.

Wysokość pierwszej połowy drugiej raty wynosi si prawnomocnie ustaloną kwotę pierwszej raty.

W razie nieuiszczenia w powyższym terminie za legła należność zostanie ściągnięta w drodze przymusowej wraz z ustawowymi karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi.

Z giełdy krakowskiej

Kraków, 3 października.

Akcyje dalej niżkowe przy małym ruchu.

Po giełdzie robiono: Jaworzno drobne 19—18, grube 16—15,50, Gazy zachodnie 3, Nobel 1,70. Len 0,58, Węgiłki 0,04—0,03, Lokomotywy 0,55—0,52—0,51, Nafta Krosno 0,30.

Dewizy: Dolary 5,19 i jedna czwarta (towa), Belgia 24,75, Paryż 27,80, Szwajcaryja 100, Wiedeń 7,34, Praga 15,56.

Akcyje bankowe, handlowe i przem.:

	Transakcje	
	3 X.	2 X.
olski Bank przem. -VII	0,46—0,44	0,45—0,46
Bank Hipoteczny	—	—
Bank Małopolski	—	—
Ziemiński Bank Kredyt	—	—
Powszechny Bank Kred.	—	—
Bank Konercyjalny I—IV	—	—
Bank Zw. Sp. Zarobkow	—	—
Polskie Tow. Handl.	0,41—0,39	0,41—0,42
Handl. Sp. akc. „Impex“	—	—
„Pharma“ Mag. Jawornicki	—	0,90
Tow. han. Bracia Rolnicy	—	—
„Polski Glob“	—	—
Zęglina Łolaka	—	—
Zieleniewski I—IV	10,10—9,85	10,15—10,25
H Cegielski, Poznań	0,68—0,67	0,69—0,70
Parowozy I—V.	0,38—0,38	0,41
„Automor“ fabry samoch.	—	—
„Lemies“ fabry maszyn	—	—
Modrzewskie Zakł. G. m.	—	—
„Trzebnia“ zel.	0,82—0,77	0,81
„Kłody amunicji“ Poleski	—	2,40
„Górna“ fabryka cementu	17,00—16,75	17,25
Marszałk. Zakł. Gór. S. A.	4,30—4,25	—
„Tepege“ Tow. dla prz. gór.	—	3,50
Polska Natta	0,43—0,40	—
„Okucie“ Natt. Sp. akc.	0,38	—
„Kos“ T. A.	—	—
„Strug“ Przem. dzewny	—	—
„Pezet“ Łow. Zakł. bud.	—	—
Syncekat Koszyn. Kraków	—	—
Fabry. przel. t. w Łiebnie	—	—
„Azot“ I—IV.	—	0,40
„Agroch. ma“	—	—
„Blekas“ Przemysł. i ryb.	0,95	0,96—1,05
Fabry. cukru w Cudobowie	5,80—5,25	5,30—5,50
Cukrownia Chybe I.	7,40—6,80	7,25—7,40
A. Paseca	1,35	—
Fabry. porcel. w Cmielowie	0,60—0,59	—
Elektr. w Sleszy I—IV	0,25—0,24	0,25
„S. w. Kramojowski“	—	—
Fabry. kape uszy w Mysłen.	—	—

Giełda warszawska z dnia 3 b. m. (PAI)
Cyfry w złotych. Lotary Stanów Zjedn. tranz. 51842
bony złote 0,60—0,67 pożyczka złota — milionówka
0,60—0,62 pożyczka dolarowa 327—335—330.
Czeki: Belgia tranz. 210 Holandya tranz. 201-75
Londyn tranz. 2520 Nowy Jork tranz. 51842 Paryż
tranz. 2140 Praga tranz. 1507 Szwajcaryja tranz. 9900
Wiedeń tranz. 10242 Włochy tranz. 227242

Giełda warszawska z dnia 3 b. m. (PAI)
Akcyje. Cyfry w złotych. Bank Małopolski Kraków
— Bank Przemysłowy, Lwów — Bank Zw. Sp.
Zar. Poznań 710 Półka 640—041 Wild 0,60—0,20—0,20
Cukier Warszawa 410—455 (Cegielski 0,68—0,77 Ursus
2,00—2,25 Parowozy 0,40—0,39—0,40 Zawiercie 2,344
Zęglina 0,21—0,22 Polska natta — — — — —
Cmielów — Słuszkowice 2,90—2,85 — — — — —
0,32—2,00 Zieleniewski 10 Z, rardów — — — — —

Giełda wiedeńska z dnia 3 b. m. (PAI)
Dewizy. Amsterdam 27475 Zagrzeb i Belgrad 953
Berlin 106,0 — Bruksela 34,9 Budapeszt 500 Bukareszt
308 Chrystiania 500 Kopenhaga 12280 Londyn 31660
Macryt 280 Medyolan 3099 Nowy Jork 7000 Paryż
5732 Praga 2115 Sofia 515 Sztokholm 15770 Warszawa
15400—15740 Zurych 15575 Dolary 7040 Belgijski
3385 bugarskie 301 duńskie 1210 marki niemieckie
16680 austriackie 31470 francuskie 3715 holenderskie
27150 włoskie 3088 jugosłowiańskie 978 norweskie
9700 polskie 13490—13000 rumuńskie 363 szwedzkie
1600 szwajcarskie 13440 hiszpańskie 9,10 czeskie
2102 węgierskie 8800 tureckie 3650.

Papiery lokacyjne. Renta majowa 2450 austr.
renta kor. 2400, renta lutowa 24,0, węg. renta złota
4000, losy tureckie 425000, prior. kor. 100. 425000
nolej poludn. 49900.
Zieleniewski 130.000 Silesja — — — Galicja 1,155.000
Sieradz 30000. Bank Małopol. 4200 Bank hipot. 9000
Portland cement 3,6000. — Nafta 150000. — Browary
łwowskie 106000. Tepege 200000000.

Zurych 3 bm. (PAI). Zamknięcie giełdy. Holan-
dya 20280, Nowy Jork 52250, Londyn 2350, Paryż
2150, Medyolan 2282, Praga 1565, Budapeszt 00068.
Bukareszt 270 Belgrad 720. Sofia 370 Warszawa —
Wiedeń 000750.

— DLA CHORYCH NA ZOŁĄDEK niema lepszego i strawniejszego tłuszczu, niż lekki tłuszcz roślinny KUNEROL.

Ze sportu.

ROZGRYWKI O MISTRZOSTWO.

Makkabi—A, z, S. Dziś o godzinie 3.30 popoł.

Jutrzenka—Olsza dziś 3.30 mistrzostwo klasy A.

Cracovia—Wawel gra jutro w niedzielę.

Nadesłane książki i czasopisma.

„HAOLAM“, centralny organ organizacji syońskiej, numer świąteczny na „Rosz Haszana“ zawiera następujące prace: M. K. „Ubiegły rok“, Colonel Kish: „Rozwój polityczny Palestyny w roku 5684“, M. Hindes „Na co trzeba organizacji syońskiej?“, Dr. M. Zweig: „Nowa zdobycz w Eneke“, D. Rezz: „Wzrost budowy“, Sz. Bernfeld: „Nie wola języka hebrajskiego“. Wiadomości i listy z Palestyny, Hans Cohen: „Wahabici przed Mekka“. Jakob Lerner: „Poezye“, Z. Szneur: „Listopad“, J. Fichman: „Poezye“, J. L. Broch: Nowela, Dr. Seligman: „Cierpienia tżłowiaka“ (felieton). Bibliografia, Poza to zawiera numer ten wiadomości ze świata żydowskiego, z ruchu antysemitckiego itp. cały szereg obrazów i rysunków z wystawy w Wembly, Tel-Awiw, z pracy chalcuców, z technikum w Hajcie itp.

Haolam jest do nabycia we wszystkich księgarniach żydowskich i w organizacjach syońskiej w Krakowie (Stradom 15).

Wydawnictwa „Wielkiej Biblioteki“: Moller: Uczona białogłowa, Ajschylos: Prometheus skowany, Kalidasa: Sakuntala, Czajkowski: Wernyhora, Ignacy Krasicki: Bajki i przypowieści, Sofokles: Edyp król, Ignacy Krasicki: Monachomachia i antymonachomachia, Reymont: Sprawiedliwość, Wincenty Pol: Pieśń o ziemi naszej, Teofil Lehartowicz: Ze starych zbroic, Wincenty Pol: Pieśni Janusza.

Ze świata.

CHINSKA ETYKIETA WOJENNA. „Chicago Daily News“ umieścił depesze swego korespondenta z chińskiego placu boju. Korespondent telegrafuje, iż przekonał się, że Chińczycy uzbrojeni są w nowoczesne tanki i maski przeciwgazowe. W czasie deszczu używają oni parasoli w ten sposób, że jeden parasol przypada na dwóch żołnierzy. Rowy strzeleckie kopie się w ten sposób, że nad żołnierzem kopiącym kolega trzyma parasol, chroniący obu przed deszczem. Między walczącymi wodzami odbywa się wymiana depesz radiowych, utrzymana w tonie wysokiej etykiety, połączonej z wyraźnymi groźbami. Np. marszałek Tsan-Tso-Lin telegrafował do swego przeciwnika: „Wasza Eksceleńcyja otoczona jest zbrodniarzami w rodzaju Wu-Pei-Fu, który posiada znakomity umysł, lecz serce podłe. Wyśle samoloty, celem przekonania się, jak zdrowie Waszej Eksceleńcyi i czy Wasza Eksceleńcyja ma zamiar bronić jeszcze idealną wolności“.

40.000 OPERACJI WYROSTKA ROBACZKOWEGO DOKONAŁ JEDEN TYLKO LEKARZ. W Berlinie zmarł prof. dr. Roter w wieku lat 68. Był on jednym z najslawniejszych operatorów ślepej kiszki i w ciągu swej praktyki lekarskiej wykonał nie mniej, nie więcej, jak 40.000 takich operacji.

USUWA RADYKALNIE PRZEPUKLINĘ
najzastawszą i najniebezpieczniejszą u Pań, Panów i dzieci, po osobistym jawieniu się, pod dozorem wybitnego lekarza-specjalisty, bandażami nowego opatent. wynalazka swego i prof. Dra Raskaja
M. Tilleman specjalista i wynalazca opatent. bandaży 1144
Kraków, Szlak 39 (dawniej Zwierzyniecka 4)
Na żądanie prospekty darmo.

